

Slagwerkkrant.nl/swkplus

- ▶ • Under The Surface live @Bimhuis (2018)
- ▶ • audiovideo van La Loba Pt 1 (Lijbaarts favoriete track van Trinity)
- + • meer interviewfragmenten over improviseren, voorbeelden en spullen
- 👉 • Trinity via Spotify

Van Tadjikistan tot Edam Joost Lijbaarts Under The Surface

Jazzdrummer Joost Lijbaart (Yuri Honing Trio, Group Of Friends) maakt de afgelopen jaren furore met zijn formatie Under The Surface. Het gelijknamige debuutalbum (2017) werd alom bejubeld en het trio met gitarist Bram Stadhouders en indrukwekkende zangeres Sanne Rambags tourde letterlijk de hele wereld rond. Met tweede album Trinity zet Lijbaart een volgende stap in zijn volstrekt eigen benadering van het verschijnsel jazzdrummen.

Verwacht geen lange solo's, vier-om-viertjes, en al helemaal geen *djing-djing-a-djing*; Under The Surface improviseert volledig vrij, en op Trinity hoor je dan ook nauwelijks grooves die je mee kunt tikken. Best opvallend voor een eigen band van een drummer. Waarom moeten drummers hier toch naar luisteren, en wat kunnen ze ervan leren?

'Ik denk dat Trinity voor veel jonge muzikanten een eyeopener kan zijn', aldus Joost Lijbaart. 'Hoe je samen kunt musiceren zonder grenzen wat betreft stijl of instrument. De muziek en onze concerten hebben iets schaamteloos; het gaat heel erg over jezelf durven zijn, zonder het publiek meteen te willen pleasen, en dit te durven delen met anderen. Dat is toch het mooiste wat er is.'

'Ik raak altijd geïnspireerd door sounds; percussieve klanken die niet meteen te relateren zijn aan een drumstel, maar die je vaker tegenkomt in modern-klassieke percussiemuziek en veel etnische muziek. Ik ben behoorlijk reislustig en laat me ook graag inspireren door andere culturen. Deze 'ethnische component' hoor je terug op het album. Verder houd ik erg van 'oneindige muziek'; muziek zonder begin of einde, muziek die er gewoon is en eigenlijk niets hoeft te bewijzen. Dit is ook iets wat me erg aanspreekt in Afrikaanse, Arabische of Indiase muziek.

Daarnaast ben ik als drummer altijd op zoek naar vrijheid. De vrijheid die ik ervaar als ik met Bram en Sanne aan het spelen ben, is grenzeloos en eindeloos.'

Geen enkele improvisatie op het album lijkt uit te gaan van een ritme of een pulse. Hoe vind je als drummer daarin je weg?

'Eigenlijk ervaar ik dat ik altijd puls en ritme speel; zelfs als een stuk vrij is. Ik verander dan het tempo de hele tijd en de beweging en het ritme dat ik dan suggereer, lijken soms op zichzelf te staan, maar hebben altijd een muzikale

functie in het geheel. Je kunt time ook suggereren en soms speel ik als enige time of juist als enige niet.'

Daarbij spelen sounds en soundscapes een belangrijke rol; welke spullen gebruik je daarvoor?

'Mijn basisset is mijn oude Gretsch (Stop Sign Badge) met 18" bassdrum, en 10", 12", 14", 16" toms, en een 14"x5" Ludwig Blue/Olive Supraphonic snare. Ik speel er al twintig jaar op en mijn spel is er helemaal mee vergroeid. Die trommels klinken in alle stemmingen goed en hebben een mooie articulatie; ook heel fijn als ik superzacht speel. Daarnaast heb ik twee rides gemaakt door Roberto Spizzichino: een oude 22½" uit 1986 en een iets nieuwere 20". Verder een 18" K Zildjian met sizzles die ik als crash gebruik en een 20" Istanbul china. De 14" hihat is ook een Spizzichino.'

Daarnaast gebruikt Lijbaart een imposante verzameling percussie-instrumenten en geluidmakers; van Tibetaanse bellen tot Afrikaanse rammelaars. Je leest er meer over op Slagwerkkrant Plus, waar je ook extra interviewfragmenten vindt, de internationale speellijst (letterlijk van Tadjikistan tot Edam), video en een Spotify-link naar Trinity. Zeer de moeite waard, dus check it out! (Bouke Bijlsma) ■